

УЧИТЕЛКА.

Имали сте право да ся срамувате за да исповѣдате грѣшкѣтъ си, драга. Азъ нема да ви мѣмрѣ, защото видѣ че самичка си ѣ прѣкорвате. Прѣди да ви кажѣ що трѣбва да правите, та да заличите тази погрѣшкѣ, щѣ ви прикажѣ една исторіѣ.

Имаше въ градъ Атинѣ една млада господ-жица, на име Елиса, която бѣше токо-рѣчи на вашѣ нѣравъ. Тя имаше много робіе, които тя бѣше направила най-злочесты хора на свѣта. При сичко туй, тази лоша дѣвойка имаше и една слугинѣ, на име Мира, която бѣше най-доброто създаніе на свѣта; и при сичкитѣ лошы работы на Господаркѣтъ си, тя ѣ много обичаше. Елиса имаше да иде на единѣ пѣтъ по море, и като бѣше за една твърдѣ нужднѣ работѣ, а немаше да ся задържи тамъ дълго врѣме, тя зѣ съ себе си само Мирѣ. Като токо бѣхѣ допливали до посрѣдъ морето, подигна ся една голѣма выхрушка, която отдалѣчи кораба и го побърка отъ правия му пѣтъ. Подирѣ като пливахѣ по морето на самъ на тамъ нѣколко дни, управителитѣ на кораба съглѣдахѣ единѣ островъ; и като не познавахѣ дѣ сѣ, а и немахѣ вече що да ядѣтъ, трѣбваше имъ да излѣзѣтъ на сухо. Като влѣзнахѣ въ пристанището дойде прѣдъ тѣхѣ една шалупа (голѣма ладіѣ), и тѣзи, които бѣхѣ въ шалупѣтъ, попытахѣ сичкитѣ, които бѣхѣ въ кораба, какъ ся имѣнувать и какви сѣ. Голѣмката Елиса каза, та исписахѣ званіята на нейнѣтъ фамиліѣ, и каза още че имаше много слуги; тя мыслеше че туй ще одѣлжи тѣзи хора за да ѣ почитать. Но тя ся много смая когато видѣ че тѣ ѣ показахѣ грѣбъ безъ да ѣ отдадѣтъ никаквѣ по-